

عنوان مقاله:

ارسطو؛ خودگرا یا دیگرگرا؟

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خلاصه مقاله:

"یکی از مسائل مورد اختلاف میان ارسطو شناسان نسبت نظام اخلاقی ارسطو با دو نظریه خودگرایی و دیگرگرایی اخلاقی است که موجب شکل گیری دو خوانش متضاد از نظریه اخلاقی وی گردیده است. براین اساس، برخی ارسطو را خودگرا و برخی دیگرگرا دانسته اند. داوری نهایی درباره این دو خوانش منوط به تمایز میان دو نوع برداشت از نظریه های خودگرایی و دیگرگرایی است: برداشت ناظر به تحقق بیرونی این دو نظریه و برداشت کاملا انتزاعی (فلسفی) از آنها. بر مبنای برداشت نخست، امکان تحلیل نظام اخلاقی ارسطو در قالب خودگرایی یا دیگرگرایی از اساس منتفی است، زیرا خودگرایان و دیگرگرایان خیر اخلاقی را مترادف با سود یا لذت می دانند نه فضیلت. علاوه بر این، این دو نظریه رویکردی کاملا صوری به اخلاق هنجاری دارند و هیچ داوری پیشینی درباره مفاهیم اخلاقی را بر نمی تابند؛ در حالی که ارسطو تصویری کاملا پیشینی از این مفاهیم دارد و فهرستی مفصل از آنها را به مخاطبان خود ارائه می دهد. اما بر مبنای برداشت دوم، با توجه به این که می توان عنصر فضیلت را همچون سود و لذت به عنوان مبنای ارزش داوری درباره افعال انسان ها در نظر گرفت، بستر اولیه برای تحلیل نظام اخلاقی ارسطو از منظر خودگرایی و دیگرگرایی فراهم می شود، هرچند در این صورت هم رویکرد منش محور ارسطو در اخلاق در مقابل رویکرد فعل محور دو نظریه مذکور، امکان تحلیل نظام اخلاقی ارسطو از منظر خودگرایی و دیگرگرایی را در هاله ای از ابهام فرو می برد.

کلمات کلیدی:

ارسطو، خودگرایی، دیگرگرایی، دوستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881290>

